

Sukcesy i porażki Geoportalu 2

Choć realizowany przez GUGiK projekt Geoportal 2 ma się zakończyć dopiero na początku 2015 roku, to już w grudniu 2013 r. zorganizowano konferencję podsumowującą dotychczasowe efekty tego przedsięwzięcia. Głównym celem prac wartych 120 mln zł jest dostosowanie krajowych zasobów danych przestrzennych do europejskich norm, a także zwiększenie dostępności tych rejestrów. W tym celu ogłoszono aż 250 przetargów, które realizowało 50 wykonawców. Czy projekt można uznać za sukces? Od strony formalnej, na pewno. Przy całym ogromie przedsięwzięcia GUGiK nie przegrał żadnej z 21 spraw, które trafiły do Krajowej Izby Odwoławczej, a Bruksela zakwestionowała tylko niewielki ułamek wydatków. Niewątpliwym osiągnięciem jest także nowa przeglądarka map, która oferuje ponad 2 TB danych przestrzennych oraz rozbudowane narzędzia typowe raczej dla aplikacji GIS-owych. Co ważne, serwis cieszy się rosnącym zainteresowaniem Polaków. Liczba użytkowników przekracza 200 tys. miesięcznie, co plasuje Geoportal w pierwszej

dziesiątce najpopularniejszych serwisów mapowych w Polsce. Sporym zainteresowaniem (kilkanaście tysięcy pobrań) cieszy się również mobilna wersja serwisu. Ale na tym nie koniec – wkrótce witryna ma być rozbudowana o sklep internetowy zawierający dane ISOK moduł 3D czy API pozwalające na osadzenie Geoportalu na zewnętrznych stronach internetowych. Do sukcesów należy także zaliczyć doprowadzenie do niezłej zgodności rejestrów GUGiK z INSPIRE oraz stworzenie Uniwersalnego Modułu Mapowego pozwalającego policji, pogotowiu czy straży pożarnej korzystać z urzędowych map. Ponadto na plus zaliczyć należy stworzenie SIG, czyli systemu informatycznego GUGiK. Dzięki niemu wdrażanie kolejnych projektów informatycznych przez ten urząd ma być szybsze i tańsze – odpadnie bowiem konieczność zakupu nowych serwerów, aplikacji czy serwisów mapowych.

Albo projekt Geoportal 2 to nie tylko pasmo sukcesów. Jedną z większych porażek jest niktłe zainteresowanie Modułem SDI. Jego założenie było szczytne – zapewnić urzędom darmowe oprogramowanie pozwalające dostosować swoje zasoby do INSPIRE. Problem w tym, że przez ponad rok podpisano tylko 10 umów na udostępnienie modułu, choć teoretycznie mogłoby ich być nawet 5 tys.! Przyczyn może być wiele: niewiedza, niechęć do darmowych rozwiązań, wysokie wymagania sprzętowe, warunki licencyjne czy preferowanie oprogramowania konkurencji. Wątpliwości co do sensowności przeznaczenia naszych podatków rodzi także wykupienie za blisko 800 tys. zł kodu źródłowego do Geoportalu, co miało być niezbędne przy jego modernizacji. Problem w tym, że przetarg na modernizację wygrała firma oferująca konkurencyjne rozwiązanie. Zbudowała więc nowy serwis mapowy, w niewielkim stopniu korzystając

z tych kodów. Cieniem na projekcie kładzie się także kiepska aktualność niektórych warstw. Wprawdzie jest z tym coraz lepiej, ale wciąż straszą tam mapy topograficzne nawet z lat 70. Wiele do życzenia pozostawia ponadto dostępność usług Geoportalu, na co w tym roku internauci narzekali wyjątkowo często. Wprawdzie podczas konferencji podkreślano, że wynosi ona zakładane 99%, ale w skali roku oznacza to aż 3,5 dnia przerw i awarii. Biorąc pod uwagę, że z serwisu mają korzystać służby odpowiedzialne za nasze zdrowie i bezpieczeństwo oraz urzędnicy, jest to wartość zdecydowanie za wysoka. Ale skoro projekt Geoportal 2 potrwa jeszcze rok, wciąż jest szansa, by te porażki przekuć w sukces.

Tekst i zdjęcie Jerzy Królikowski

Nowości prawne

- 31 grudnia weszło w życie rozporządzenie ministra administracji i cyfryzacji z 29 listopada 2013 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków** (DzU, poz. 1551). Rozporządzenie m.in. wprowadza: obowiązek obliczania pola powierzchni działek ewidencyjnych z uwzględnieniem powierzchniowej poprawki odwzorowawczej (wg załącznika 4), GML jako podstawowy format wymiany danych ewidencyjnych, przy czym dotychczasowy standard wymiany danych ewidencyjnych (SWDE) może być stosowany do 16 grudnia 2016 r. (więcej na s. 55).
- Od 8 stycznia obowiązuje rozporządzenie ministra administracji i cyfryzacji z 5 września 2013 r. w **sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego** (DzU, poz. 1183). Zakłada ono m.in. sukcesywną cyfryzację PZGiK do końca 2020 roku, rezygnację z dotychczasowego modelu podziału zasobu na bazowy, użytkowy i przejściowy, wprowadza także nowe zasady ewidencjonowania materiałów. Od tego dnia w ODGiK-ach obowiązuje stosowanie nowych klauzul, którymi są opatrywane materiały gromadzone w zasobie i udostępniane z zasobu, a wnioski o udostępnienie materiałów muszą być składane w formie pisemnej lub w postaci dokumentów elektronicznych podpisanych podpisem elektronicznym, bezpiecznym podpisem elektronicznym lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

AW

Dane INSPIRE dla załączników II i III

To krok milowy w budowie europejskiej infrastruktury informacji przestrzennej – tak o nowych wytycznych technicznych oraz nowelizacji rozporządzenia ws. interoperacyjności zbiorów i usług pisze Wspólnotowe Centrum Badawcze Komisji Europejskiej (JRC). Chodzi o opublikowanie w połowie grudnia w Dzienniku Urzędowym UE nowelizacji rozporządzenia w sprawie wykonania dyrektywy 2007/2/WE w zakresie interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych (nr 1253/2013) oraz o związane z nią wytyczne techniczne udostępnione na stronie INSPIRE. Nad tymi dokumentami przez kilka lat pracowało kilkuset ekspertów z całej Europy, uzgadniając wspólne definicje w takich zagadnieniach, jak: energetyka, zmiany klimatu, bioróżnorodność, opieka zdrowotna czy środowisko morskie.

Źródło: JRC